

Primljeno: 15.09.2022. 15:10:47 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/21-01/92	376-08/AŠP	
Uredbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-22-08	0	

d3064290

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsŽ-1553/22-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, Ante Galića i Lidije Rostaš, članova vijeća te sudske savjetnice Martine Barić zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja

kojeg zastupa odvjetničko društvo
protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne
djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja spora između
korisnika i operatera, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Rijeci,
poslovni broj: 3 Usl-1518/21-8 od 21. veljače 2022., na sjednici vijeća održanoj 21.
srpnja 2022.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se žalba tužitelja kao neosnovana i potvrđuje presuda Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: 3 Usl-1518/21-8 od 21. veljače 2022.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom troška žalbenog postupka.

Obrazloženje

1. Pobijanom prvostupanjskom presudom odbijen je tužbeni zahtjev za poništavanje odluke tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/II-344-08/21-01/936, urbroj: 376-05-2-21-06 od 29. listopada 2021., te vraćanja predmeta tuženiku na ponovni postupak (točka I. izreke), te se odbija zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora (točka II. izreke).

2. Osporenom odlukom tuženika od 29. listopada 2021. odbijen je kao neosnovan zahtjev za rješavanje spora korisnika, ovdje tužitelja, s operaterom javnih komunikacijskih usluga vezano za preseljenje pretplatničkog broja:

3. Protiv navedene prvostupanjske presude tužitelj je podnio žalbu kojom presudu pobija u cijelosti zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i bitne povrede pravila sudskog postupka. Navodi u bitnom kako niti tuženik, niti u jednom svojem dopisu ili podnesku upućenom tužitelju tijekom upravnog postupka i upravnog spora nisu dali očitovanje, odnosno obrazloženje što bi u konkretnom slučaju značilo da na navedenoj adresi prebivališta tužitelja nema tehničkih mogućnosti, te da

nema dovoljno kapaciteta mreže za preseljenje predmetnog telefonskog broja. Ističe kako je tuženiku u upravnom postupku i naslovnom sudu u ovom upravnom sporu dostavio brojne dokaze iz kojih proizlazi da na navedenoj adresi prebivališta tužitelja ima tehničkih mogućnosti, te da postoji dovoljan kapacitet mreže za preseljenje predmetnog telefonskog broja, te je izričito istaknuo kako na njegovoj adresi postoji slobodna parica, obzirom da je tužitelj susjed isključio telefonsku uslugu. Navodi kako nikada nije dobio detaljno obrazloženje koje su to konkretno tehničke mogućnosti i što znači nedovoljan kapacitet mreže zbog kojih mu je bio odbijen zahtjev za preseljenje predmetnog broja. Ističe kako se naslovljeni sud nije osvrnuo na njegove dokaze u obrazloženju presude, pa mu nije jasno je li izvršio uvid u dokaze koje je on priložio uz tužbu, koje je činjenice utvrdio, a ukoliko nije, onda nije jasno zašto niti to nije obrazloženo u presudi. Ističe kako dokazi predloženi uz tužbu dokazuju sve sporne činjenice u ovom sporu, a u obrazloženju presude uopće nije vidljivo da je tužitelj iste dokaze dostavio uz tužbu. Navodi kako odredba članka 60. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima jasno propisuje da obrazloženje presude mora sadržavati dokaze koje su stranke predložile, koje je činjenice sud utvrđivao, zašto i kada ih je utvrdio, ako ih je utvrdio dokazivanjem koje je dokaze izvodio i kako ih je ocijenio. Smatra kako naslovni sud to nije učinio što cijeli upravni spor, pa i pobijanu presudu čini nezakonitima.

Ističe kako su navodi suda iz presude u kojima ističe kako je tuženik tužitelju ponudio aktivaciju zamjenske FGSM usluge proturiječni sa daljnjim navodima u kojima se naslovni sud poziva na činjenicu da iz dostavljenih računa za travanj, svibanj i lipanj 2021. ne proizlazi da je u istima tužitelju obračunata jednokratna naknada za preseljenje usluga u iznosu od 101,44 kune. Ukoliko tužitelju nije obračunata navedena naknada, tada nije niti pokrenut proces realizacije tehničkih uvjeta. Nadalje, tužitelj ističe kako nije prihvatio zamjensku uslugu, budući da mu je ista usluga ponuđena samo radi odugovlačenja procesa realizacije tehničkih uvjeta koje po mišljenju tužitelja, nikada nema niti namjere realizirati, a zbog čega je tužitelj i pokrenuo upravni spor kako bi zaštitio svoja građanska i potrošačka prava. Smatra paušalnim navode iz presude u kojima se ističe da je tuženik izvršio sve odgovarajuće provjere kako bi utvrdio je li postupio u skladu s odredbama Zakona o elektroničkim komunikacijama. Smatra kako iz odluke tuženika i pobijane presude ne proizlazi koje bi to radnje tuženik poduzeo za utvrđivanje pravog stanja predmetne stvari, a iz presude se može iščitati kako naslovni sud smatra da je tuženik poduzeo sve radnje time što je provjerio je li tužitelju ponudio zamjensku uslugu, što ne znači da je poduzeo sve radnje. Smatra kako naslovni sud nije provjerio je li tuženik doista poduzeo sve radnje i koje je radnje poduzeo, a kako naslovni sud te činjenice nije utvrdio time je propustio potpuno i točno utvrditi cjelokupno činjenično stanje. Naime, naslovni sud je propustio utvrditi koji tehnički uvjeti nisu ispunjeni, postoji li dovoljan kapacitet mreže na predmetnoj lokaciji, odnosno što znači da ne postoji dovoljan kapacitet mreže te koje je točno radnje tuženik poduzeto kao bi utvrdio pravo stanje predmetne upravne stvari.

Stoga, predlaže da Visoki upravni sud Republike Hrvatske zaštiti njegova građanska i potrošačka prava te prekine monopolistički utjecaj tuženika, time da poništi prvostupanjsku presudu, sam riješi predmetnu upravnu stvar i naknadi tužitelju trošak sastava žalbe.

4. Odgovor na žalbu nije podnesen.
5. Žalba nije osnovana.

6. Ispitujući pobijanu presudu sukladno članku 73. stavku 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine”, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21. – dalje: ZUS), ovaj Sud je utvrdio da ne postoje žalbeni razlozi zbog kojih se presuda pobija, a niti razlozi na koje pazi po službenoj dužnosti.
7. Ovaj Sud nalazi da se pobijana presuda prvostupanjskog upravnog suda ne može ocijeniti nezakonitom, niti po jednoj osnovi propisanoj odredbom članka 66. stavka 1. ZUS-a.
8. Ovo stoga, jer prema podacima spisa proizlazi da je prvostupanjski upravni sud sukladno odredbi članka 33. stavak 2. ZUS-a presudu utemeljio na dokazima i činjenicama utvrđenim u postupku donošenja odluke javnopravnog tijela, kao i tijekom upravnog spora, te nakon održane rasprave i razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja u smislu odredbe članka 55. stavak 3. ZUS-a, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje, pravilno nalazi da tužbeni zahtjev nije osnovan.
9. Naime, iz podataka spisa predmeta proizlazi kako je tužitelj pred tuženikom vodio spor s operaterom javnih komunikacijskih usluga zbog preseljenja telefonskog broja na drugu adresu, a tužitelju je sporna činjenica što je prvo prihvatio zahtjev za preseljenjem broja da bi naknadno utvrdio da ne postoje tehničke mogućnosti za realizaciju preseljenja priključka na traženu adresu zbog nedovoljnog kapaciteta mreže, o čemu je tužitelj obaviješten dopisom od 9. srpnja 2021., da je za realizaciju predmetnog preseljenja otvoren tehnički projekt.
- Stoga je tužitelj protiv dopisa od 9. srpnja 2021. podnio pritužbu Povjerenstvu za pritužbe korisnika u drugostupanjskom postupku, koje je odlukom od 26. kolovoza 2021. odbilo pritužbu tužitelja, a nakon dobivene odluke Povjerenstva tužitelj se tuženiku obratio zahtjevom za rješavanje spora o čemu je donesena ovdje osporavana odluka tuženika od 29. listopada 2021., kojom je odbijen kao neosnovan zahtjev za rješavanje spora, tužitelja s operaterom javnih komunikacijskih usluga vezan za preseljenje pretplatničkog broja
10. Slijedom stanja spisa predmeta, ovaj Sud suprotno žalbenim navodima, nalazi da je prvostupanjski sud potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje, te je na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio materijalno pravo utvrdivši kako tuženik svojom odlukom od 29. listopada 2021. nije povrijedio zakon na štetu tužitelja.
11. Naime, odredbom članka 18. Pravilnika o univerzalnim uslugama u elektroničkim komunikacijama („Narodne novine”, 146/12., 82/14., 41/16., 62/19. i 68/19.) propisano je kako su operateri univerzalnih usluga obvezni osigurati pristup univerzalnim uslugama svim fizičkim i pravnim osobama na cijelom području Republike Hrvatske na temelju razumnog zahtjeva, neovisno o njihovoj zemljopisnoj lokaciji. Prava i obveze iz pretplatničkog odnosa između operatera javnih komunikacijskih usluga i pretplatnika tih usluga uređuje se njihovim međusobnim ugovorom, pretplatničkim ugovorom koji se mora temeljiti na općim uvjetima poslovanja operatera i cjeniku usluga. Sastavni dio pretplatničkog ugovora čine opći uvjeti poslovanja, uvjeti korištenja usluga i cjenik usluga za koje se taj ugovor sklapa, a sklapanjem pretplatničkog ugovora obje strane, korisnik i operater, potvrđuju kako su suglasni sa svim uvjetima istog sukladno odredbama članka 41. stavak 1., 3. i 4. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine”, 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17.).
12. Prema odredbi članka 7. stavka 5. točke 7. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga („Narodne novine”,

154/11., 149/13., 82/14., 24/15., 42/16. i 68/19.) opći uvjeti poslovanja, između ostalog moraju sadržavati odredbe o postupanju prema krajnjim korisnicima ukoliko operater javne komunikacijske usluge nije u mogućnosti pružiti zatraženu uslugu zbog razloga koji se odnose na okolnosti iz područja elektroničke komunikacijske infrastrukture. Prema općim uvjetima poslovanja za pružanje usluga u javnoj nepokretnoj komunikacijskoj mreži u članku 3. točki 9. propisano je da ukoliko prihvati zahtjev, te naknadno utvrdi da nije u mogućnosti realizirati traženu uslugu, ima pravo raskinuti pretplatnički ugovor unutar predviđenog roka za realizaciju usluge (45 dana). Sukladno odredbama članka 8. stavcima 5., 6. i 7. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga, po primitku zahtjeva za zasnivanje pretplatničkog odnosa u nepokretnoj elektroničkoj komunikacijskoj mreži, operater će u roku od 15 dana od dana sklapanja pretplatničkog ugovora dostaviti korisniku potvrdu tehničke nemogućnosti, odnosno obavijest o tehničkoj nemogućnosti pružanja usluge s obrazloženjem, s time da ukoliko operater ne dostavi spomenutu potvrdu ili obavijest u navedenom roku, ima pravo jednostrano raskinuti pretplatnički ugovor bez naplate naknade za privremeni raskid ugovora, a sve do realizacije ugovorene usluge, te je tužitelju ponudio aktivaciju zamjenske FGSM usluge koja radi na principu mobilne mreže kao privremeno rješenje do realizacije tehničkih uvjeta za preseljenje priključka, što je tužitelj odbio, zbog čega je tuženik odbio zahtjev tužitelja za rješavanje spora s korisnikom čime po ocjeni prvostupanjskog suda nije povrijedio zakon na štetu tužitelja. Takvu ocjenu prvostupanjskog suda prihvaća i ovaj Sud.

13. Prihvaćajući u cijelosti obrazloženje prvostupanjskog upravnog suda navedeno u pobijanoj presudi kao logično i argumentirano, te utemeljeno na dokazima u spisu predmeta, ovaj Sud utvrđuje da se pobijana presuda temelji na pravilno i u potpunosti utvrđenom činjeničnom stanju na koje je pravilno primijenjeno materijalno pravo, a nisu učinjene niti bitne povrede postupka, pa stoga ne postoje razlozi radi kojih se presuda pobija.

14. S obzirom da tužitelj u žalbi ne ističe niti jedan pravno odlučan razlog kojim bi doveo u sumnju pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, odnosno pravilnost primjene mjerodavnog prava, trebalo je na temelju odredbe članka 74. stavka 1. ZUS-a žalbu odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu (točka I. izreke ove presude).

15. Kako je žalba tužitelja odbijena i potvrđena prvostupanjska presuda, tužitelju sukladno odredbi članka 79. stavka 4. ZUS-a ne pripada pravo na naknadu troškova žalbenog postupka, pa je postavljeni zahtjev odbijen kao neosnovan, te je riješeno kao pod točkom II. izreke ove presude.

U Zagrebu 21. srpnja 2022.

Predsjednica vijeća
Sanja Štefan

Dokument je elektronički potpisan:
SANJA ŠTEFAN

Vrijeme potpisivanja:
06-09-2022
12:53:22

DN:
C=HR
O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#130D48523133363133333630303638
L=ZAGREB
S=ŠTEFAN
G=SANJA
CN=SANJA ŠTEFAN

